

Topvrouwen

Vrouwen die inspireren

Krachtige verhalen over veerkracht, vertrouwen, passie en ambitie

Audrey Soekhradj

Inhoudsopgave

Inleiding	7
Voorwoord door Janneke Siebelink	11
Topvrouwen	
Fabienne Chapot – Ik heb eigenlijk gewoon mijn hart gevolgd	14
Liesbeth Pool – Geld heb je niet nodig om leuke dingen te doen	28
Josette Dijkhuizen - Ik denk dat ik het gewoon goed heb gedaan	40
Jolanda Urbano - Ik heb genoeg liefde voor iedereen	54
Annemiek van Lier - Ik ben wel iemand die anderen uitdaagt	66
Audrey Soekhradj - Reik naar de maan en pluk wat sterren	80
Marina Fernhout-Mollemans - Alles ervaren en doen, los van het geijkte	92
Agartha Frimpong - Zolang je gelooft in jezelf, kun je alles	106
Nelly van Gelder - Goed met mensen omgaan is als applaus krijgen na een optreden	118
Vera Moet - Eigenlijk ben ik best wel trots op mezelf	130
Over de auteur	147

Inleiding

In mijn praktijk als loopbaanadviseur heb ik gemerkt dat vrouwen zichzelf vaak onderschatten. Helaas onderschrijven diverse onderzoeken deze ervaring. Het stoort mij. Want wat zie ik? Ik zie prachtige, krachtige vrouwen die zichzelf niet de credits geven die ze verdienen. Met dit boek *Topvrouwen* wil ik laten zien dat ongeacht achtergrond, geld, kennis en andere uitdagingen die het leven ons voorschotelt we allemaal *Topvrouwen* zijn. De vraag is alleen of jij jezelf de kans geeft om je ook echt een *Topvrouw* te voelen.

Om je daarbij te helpen, heb ik ervoor gekozen om in *Topvrouwen* de persoonlijke verhalen te bundelen van vrouwen die mij en vele anderen in hun omgeving inspireren. Vrouwen die zichzelf vaak helemaal niet zo zien. Naar mijn idee geheel ten onrechte omdat ze allemaal bijzonder zijn vanwege hun vertrouwen in zichzelf, hun veerkracht om moeilijke situaties te overwinnen, hun passie om het beste uit het leven te halen en hun ambitie om hun dromen waar te maken. Deze thema's vormen de rode draad in alle verhalen.

Ik denk dat je na het lezen van dit boek jezelf erop zal betrappen dat je zegt: 'Dat herken ik!' Ik herkende in ieder geval in elk verhaal zo veel van mezelf. Ik was soms ook erg blij dat ik niet de enige was die bepaalde gedachten had of voor bepaalde uitdagingen stond. Het bijzondere en inspirerende is dat deze *Topvrouwen* eigenlijk onze buurvrouw, vriendin, zus, tante, stiefmoeder, dochter en collega zouden kunnen zijn. Allemaal mensen die dicht bij ons staan. Zo dichtbij soms dat we niet meer zien hoe inspirerend ze zijn. Kijk zelf maar eens hoeveel inspirerende vrouwen jij in je omgeving hebt.

De vrouwen die ik geïnterviewd heb, zijn allemaal door anderen genoemd toen ik vroeg: 'Wie is voor jou een inspirerende vrouw?' De titel *Topvrouwen, vrouwen die inspireren* was daarom snel bedacht. Typerend is dat bijna al deze vrouwen verbaasd reageerden dat ik ze wilde interviewen. Ze vonden zichzelf niet echt bijzonder en zeker niet om in een boek opgenomen te worden. Sommigen drukten mij zelfs op het hart dat als het verhaal toch niet zo interessant was, ik hun verhaal best weg mocht laten. Dat vonden ze helemaal niet erg. Dit was meestal nadat ik een zeer interessant, inspirerend en leuk gesprek met ze had gehad.

Ik heb er bewust voor gekozen om de vrouwen zelf aan het woord te laten en hun verhalen zo veel mogelijk in hun eigen woorden weer te geven. Ze vertellen over mooie momenten en soms minder mooie momenten. Over hun ambitie, wensen, dromen, verleden, verlies en nog veel meer. Ze nemen ons mee in een deel van hun leven. Wat al deze *Topvrouwen* gemeen hebben, is hun veerkracht en hoe ze uitdagingen zijn aangegaan door vol te houden en 'gewoon' door te gaan. 'Gewoon' omdat het voor hen gewoon was of omdat ze geen andere mogelijkheden zagen. Vertrouwen en zeker zelfvertrouwen spelen hierbij een sleutelrol. En als ze eenmaal hadden besloten ergens voor te gaan, werkten ze met grote inzet en passie aan hun doelen. Ze waren niet te stoppen.

De verhalen hebben mij geleerd stil te staan bij de wijze waarop ik zelf lastige dingen het hoofd bied. Om te genieten van de dingen die ik heb bereikt. Om te kijken naar de wilskracht en het doorzettingsvermogen dat ik heb getoond. En op het moment dat ik besloot echt voor iets te gaan, ik mijn doelen ook daadwerkelijk heb gehaald. Dat gevoel gun ik jou ook. *Topvrouwen* is bedoeld om je te inspireren zodat ook jij ziet wat voor een krachtige en prachtige vrouw je eigenlijk bent. Ik hoop dan ook dat dit boek een inspiratie is voor al die vrouwen die een hart onder de riem nodig hebben of die gewoon willen genieten van het leven met al zijn grilligheden.

Wat ik bijzonder vond, is dat ik zelf door anderen ook genoemd werd als *Topvrouw*. Ik kon er daarom niet onderuit om ook mijn verhaal op te nemen in dit boek. Veel dank ben ik verschuldigd aan Franklin Tuinebreijer die het interview met mij heeft afgenomen. Ik was waarschijnlijk de meest lastige persoon om te interviewen.

Naast Franklin wil ik zeker ook Janneke Siebelink, Silvie van der Zee, Bart Stolk, Astrid van Bennekom, Wim van der Meer, Marie-Astrid Zeinstra, Ernst van den Berg, Sander Soekhradj, Rianne Rijpma, Marthe Dijk, Daisy Goddijn en Bianca Minkman bedanken die gedurende het ontstaan van *Topvrouwen* mij op diverse manieren hebben ondersteund. Hierbij vergeet ik zeker ook niet de aanmoedigingen van al die anderen die ik heb mogen ontvangen. Ik voelde me rijk om zo veel mensen in mijn omgeving te hebben die intens met me meeleeften en mij regelmatig van raad en daad voorzagen.

Tot slot en in het bijzonder bedank ik natuurlijk alle *Topvrouwen* heel hartelijk die zich geheel vrijwillig hebben laten interviewen en zich open hebben gesteld om hun bijzonder inspirerende verhaal met mij te delen. Voor mij zijn jullie stuk voor stuk echte *Topvrouwen* die mij hebben geraakt met alle verhalen. En dat ik daarin niet de enige ben, blijkt wel uit de mooie quotes die ik over jullie heb mogen ontvangen van mensen uit jullie omgeving. Ook hen wil ik hartelijk danken!

Rest mij jou veel inspiratie toe te wensen bij het lezen van deze krachtige verhalen. Jouw ervaringen en feedback zijn overigens altijd van harte welkom.

Audrey Soekhradj
Amsterdam, mei 2014

Voorwoord

“I believe in pink. I believe that laughing is the best calorie burner. I believe in kissing, kissing a lot. I believe in being strong when everything seems to be going wrong. I believe that happy girls are the prettiest girls. I believe that tomorrow is another day and I believe in miracles.”

Audrey Hepburn

Over groeien, dansen, kussen, wonderen en blijven verwonderen

Het zijn mensen die, als ze een ruimte binnenkomen, de bloemen extra laten geuren, intensere kleuren geven aan de wereld binnen die vier muren, de vitrage laten ruisen. Het lijkt alsof ze lucht met zich meebrengen, je vrijer laten ademen en je tegelijkertijd omhelzen met een aura van energie.

Wie zijn die mensen? Hoe doen ze dat toch? Leven ze in een parallel universum waar de gewone sterveling geen toegang tot heeft? Is het een verhoogde staat van bewustzijn?

Misschien.

Wat je voelt, wat ze meebrengen in hun stroom, in die kamer van stof en maagdelijk witte muren, is geloof in zichzelf. Het vult de kamer. Ze worden wakker en zien de nieuwe dag als een gift. Een dag waarin weer van alles kan gebeuren. Iedere ochtend weer. Ze denken aan een nieuw perspectief, een nieuwe ontmoeting, mogelijkheden. Een kus? Een dansende roze olifant in de regen? Ze kijken nergens van op. Ze staan overal voor open. En nemen

mee wat ze denken nodig te hebben voor hun reis. Sommigen zijn zo geboren, met een open vizier. Sommigen hebben het zich eigen gemaakt, door te leven en te leren.

Audrey is ook zo iemand die de kamer vult met vuurwerk alsof het Quatorze Juillet is. De zin in Zin draagt ze als een op maat gemaakte mantel, maar groot genoeg om iedereen die wil, mee te voeren onder haar vleugels.

Beide Audreys.

Toen we elkaar voor het eerst ontmoetten, vertelden we beiden ons verhaal. Ik vertelde haar over mijn werk als schrijfster van familiegeschiedenissen waarbij ik keer op keer weer zie dat ieder mens een verhaal te vertellen heeft. En hoe trots de mensen zijn als ze hun verhaal in handen hebben. Ik heb ook gezien dat iemand droevig werd toen ze haar verhaal in inkt gegoten op papier teruglas. Rode ogen keken me verschrikt aan... 'Was het echt zo erg?'

Nee, dat was het niet. Maar we hebben de neiging om onszelf onder een vergrootglas te leggen. Een vergrootglas dat bovendien de neiging heeft om met name de negatieve eigenschappen te belichten. Iedereen heeft rafelrandjes, dat maakt je mens. Dat maakt je mooi. Het streven is niet naar perfectie. Het streven is naar voldoening. Het streven is naar balans. Het streven is te zijn bij wie jij je goed voelt. Denk aan wie je tegenover je aan tafel wilt hebben, met wie je wilt zijn, bij wie je jezelf durft te zijn.

Laat de verhalen in dit boek zijn als druppels. De druppels zullen cirkels worden en mensen om je heen omarmen. Audrey Soekhradj laat met deze portretten zien dat je geen tv-ster hoeft te zijn om te kunnen inspireren en boven jezelf uit te stijgen. Geen Bentley of villa met zwembad maakt dat je een verhaal te vertellen hebt. Dat je een mens bent, wel. Met een geschiedenis die troost kan bieden en inspiratie.

*Loop rechtop en geloof in wonderen.
Dan wordt de kamer vanzelf lichter.
Dan krijgt de wereld vanzelf meer glans.*

Janneke Siebelink

Redacteur Boeken bol.com (www.bol.com/boekenredactie)

Eigenaar La Storia Della Vita (www.la-storia-della-vita.nl)

Amsterdam, februari 2014

Josette Dijkhuizen

Ik denk dat ik het gewoon goed heb gedaan

Josette Dijkhuizen (44)

*VN Vrouwenvertegenwoordiger 2013, Ondernemerscoach, Promovendus,
Auteur van onder andere 'Het Ondernemersgen', Gastspreker*

Vertrouwen en Veerkracht

Van jongsaf aan wilde Josette al zakenvrouw worden. Haar drang naar onafhankelijkheid is er altijd al geweest. Ze heeft zich ontwikkeld tot voorvechtster van vrouwelijk ondernemerschap. Met het project Krachtbedrijf zet ze zich met name in voor vrouwen uit de vrouwenopvang die slachtoffer zijn geworden van geweld en die een eigen bedrijf willen opzetten. Ook doet ze wetenschappelijk onderzoek naar de psychologie van ondernemerschap. Ze is een harde werker, snel, analytisch, enthousiasmerend maar ook wat ongeduldig...

Onvoorwaardelijke liefde

Ik kom uit een gezin met vijf broers die allemaal vakmannen zijn, bouwvakkers. Ik moest het zelf niet van mijn handenarbeid hebben. Toen ik klein was, wilde ik zakenvrouw zijn. Het hielp dat ik heel nieuwsgierig was. Ik had op mijn tiende niet kunnen bedenken dat ik zou zijn waar ik nu ben. Ik dacht wel altijd dat ik iets zou bereiken. De drang naar onafhankelijkheid is er steeds geweest.

Op een onbewoond eiland zou ik graag gezelschap willen hebben van Dalai Lama, Nelson Mandela, Neelie Kroes, Bono en Richard Branson. Muziek van Sabrina Starke en Adele. En een paar filosofen zoals Spinoza of Plato. Een kok want iemand moet lekker kunnen koken. Het moet wel gezellig zijn op zo 'n onbewoond eiland, vind ik.

Deze boeken gaan zeker mee: Biografie van Nelson Mandela, 'De Bonobo en de tien geboden' van Frans de Waal. Boeken die ergens over gaan dus, geen romans.

Natuurlijk zouden we creatief bezig zijn door boeken te schrijven en te discussiëren.

Tegen de vrouwen die niet mee kunnen, zeg ik dat ze hun dromen kunnen realiseren. Ze moeten zich niet laten weerhouden door faalangst of lage zelfperceptie maar ze moeten zich juist laten zien.

Totdat ik het juiste eiland gevonden heb, doe ik gewoon de dingen die ik leuk vind en waar ik goed in ben. Misschien zelfs proberen om mijn eigen eiland te creëren. Ik bedoel mij omringen met mooie mensen. Iedereen heeft iets moois. Daar hoef ik niet per se voor bij de Dalai Lama aan tafel te zitten.

Josette Dijkhuizen

Wat is jouw verhaal?

10 vragen om bij stil te staan

1. Wat wilde jij worden toen jij klein was? Waarom?
2. Wat vind jij belangrijk genoeg om je maatschappelijk en/of politiek voor in te zetten? Waarom?
3. Hoe krijgt vrouwelijk ondernemerschap vorm in jouw leven?
4. Welke vrouw zou jij kunnen helpen een kans te grijpen?
5. Aan welke vrouw uit jouw omgeving zou jij de 'Topvrouwen Aanmoedigingsprijs' geven en waarom?
6. Welke beren zie jij op de weg? Hoe kun je deze grizzly's verjagen?
7. Welke belemmerende gedachten heb jij?
Hoe staan ze jouw succes in de weg?
8. Zie jij jezelf als succesvol? Waarom wel/niet?
9. Wie zijn voor jou rolmodellen?
10. Hoe staat het met jouw faalangst en zelfperceptie?
Moet alles bij jou een 10 zijn? Doe jij jezelf tekort?
Wat zou het je opleveren als dat anders was?

Kijk voor deze vragen en nog veel meer over Josette op www.inspirerendevrouwen.nl/josettedijkhuizen

Josette Dijkhuizen

**Ik denk dat ik het
gewoon goed
heb gedaan**

Agartha Frimpong

Zolang je gelooft in jezelf, kun je alles

Agartha Frimpong (59)

Ouderling, Moeder, Oma en Vrijwilliger Vrouwenorganisatie

Vertrouwen en Veerkracht

Agartha is een krachtige vrouw doordat ze zich kwetsbaar durft op te stellen. Ze is uiterst dienstbaar en ondanks haar eigen problemen blijft ze altijd anderen helpen. Daardoor is zij een voorbeeld voor anderen.

Ghana

Ik kom uit Ghana. Mijn moeder had zes kinderen en mijn vader tien. Vanaf mijn vijfde woonde ik bij mijn vader die inmiddels is overleden. Ik woonde bij mijn vader omdat mijn moeder met haar tweede man, mijn stiefvader, moest vluchten. Mijn stiefvader was politicus in een turbulent tijdperk. Ze kwamen achter hem aan en wilden hem oppakken. Hij is samen met mijn moeder gevlucht naar buurland Togo.

Een tante, familie van mijn vaderskant die in mijn ouderlijk dorp in Ghana woonde, ging naar Togo om spullen te verkopen. In een gesprek noemde zij de naam van ons dorp. Een vrouw die bij de koopwaar stond en toevallig het gesprek opving, zei tegen mijn tante dat ze in dat dorp een dochter had. De vrouw noemde mijn naam en mijn tante begon te huilen. Die vrouw bleek mijn moeder te zijn! Mijn moeder kocht twee kleden en zeep en gaf dat voor mij mee. Sindsdien wist ik dat mijn moeder nog leeft. Helaas moest ik nog een paar jaar wachten voordat ik haar kon ontmoeten, want het was niet veilig genoeg voor haar om naar Ghana te komen. Ik zag mijn moeder dus pas weer toen ik dertien was.

Agartha Frimpong

We hebben een goede relatie nu en ze is trots op me. De eerste keer dat we elkaar ontmoetten, was niet makkelijk. Ik werd om het minste of geringste boos. Zo zat het eerst tussen haar en mij. Omdat ik vond dat ze er niet voor me was geweest. Maar toen ze mij de situatie had uitgelegd, begreep ik dat het niet haar schuld was.

Ik houd me nu niet meer bezig met waar ik nu sta of hoe ik begonnen ben. Ik kijk alleen vooruit. Mijn doel is om anderen te helpen sterker te worden dan ik. Want die kans heb ik nooit gekregen.

Tot mijn veertiende ging ik naar school. Daarna ging ik het beroepsonderwijs in. Ik werd opgeleid tot naaister. Jammer genoeg had ik niet de mogelijkheid om verder te studeren.

Ik kom uit een arm gezin. We moesten alles doen om elkaar te helpen. Daarom ben ik gaan reizen en geld gaan verdienen voor mijn familie. Toen ik drieëntwintig was, vertrok ik uit Ghana en na enige omzwervingen kwam ik op mijn dertigste naar Nederland.

Moeder van iedereen

Ik heb kinderen en kleinkinderen. In mijn gemeenschap noemt iedereen mij mama. Ik ben daarom 'de moeder van iedereen.' Zij zijn stuk voor stuk mijn inspiratie en ik draag ze allemaal in mijn hart.

Wat ik voor hen wil, is in de eerste plaats dat ze goed onderwijs krijgen. En daarnaast gun ik ze zelfvertrouwen, zodat ze zelfstandig kunnen zijn. Ik wil niet dat ze denken dat ze iets niet kunnen. Of dat ze er niet bij horen. Nee, je moet zelfverzekerd zijn. Het maakt niet uit als je iets doet en het mislukt; je hebt het in ieder geval geprobeerd. En ik wil dat ze zelfstandig zijn, dat ze vooruit kijken en dat ze anderen met respect behandelen.

Soms vertel ik ze mijn verhaal. Want ik heb het niet makkelijk gehad. Ik wil niet dat ze in dezelfde situatie belanden. Ze hebben medelijden met me, maar ik heb geen medelijden met mezelf. Omdat ik alles heb overwonnen. Ze zeggen: 'We hebben geluk dat we hier geboren zijn.' Ze begrijpen me. En soms zeggen ze: 'Als ik in de toekomst geld heb, dan zal ik voor je zorgen.' Daar word ik gelukkig van en ik ben ook trots op ze.

Zij is heel bijzonder. Zij is altijd actief geweest. Ze heeft veel dalen gezien en is er altijd doorheen gekomen. Ze is verder gegaan met haar leven. Geen enkel probleem is te groot voor haar.

Jessica Booker, kleindochter en student Financial Services Management

Taal

Ik spreek niet zo heel goed Nederlands, maar dat maakt me niet uit. Geleidelijk leer ik steeds meer. Iedereen spreekt Engels, dus het voegt niets toe als ik naar het taleninstituut ga en mijn Nederlands probeer te verbeteren.

Als ik ergens kom en ik probeer wel Nederlands te praten, dan antwoorden ze in het Engels. Als ik Nederlands probeer te praten met mijn kleinkinderen, dan lachen ze me uit. Ik voelde me er ongemakkelijk door. Dus ik spreek soms Nederlands als ik boodschappen doe. Maar ik zou nog veel meer willen leren. Tegenwoordig maakt het me niet meer uit als mensen me uitlachen als ik iets zeg.

Veerkracht

Toen ik naar Nederland kwam, was ik kamermeisje. Daarna heb ik mijn eigen winkel geopend die helaas failliet ging. Dat was een moeilijke periode in mijn leven. Maar ik heb nooit opgegeven. Ik denk altijd: als een vrouw valt, is dat niet het einde van haar leven. Dus verzamelde ik weer moed.

Agartha Frimpong

